

3) Komisja Wspólnot Europejskich, Królestwo Szwecji i Republika Finlandii ponoszą swe własne koszty.

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — postępowanie wszczęte przez Compañía Española de Comercialización de Aceite SA

(Sprawa C-505/07) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna organizacja rynku olejów i tłuszczów — Rozporządzenie nr 136/66/EWG — Artykuł 12a — Składowanie oliwy z oliwek bez finansowania wspólnotowego — Kompetencje krajowego organu ochrony konkurencji)

(2009/C 282/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Compañía Española de Comercialización de Aceite SA

Przy udziale: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac), Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 12a rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. L 172, s. 3025), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem 1638/98 (Dz.U. L 210, s. 32), rozporządzenia Rady (WE) nr 952/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie grup i [związków] producentów (Dz.U. L 142, s. 30) oraz rozporządzenia nr 26 dotyczącego stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. 30, s. 993) — Pojęcie „zatwierdzonych instytucji” — Pojęcie grup i związków producentów — Składowanie

Sentencja

1) Spółka akcyjna, której udziałowcami większościami są producenci oliwy z oliwek, olejarnie i spółdzielnie plantatorów oliwy, a pozostałe udziały pozostają w rękach podmiotów finansowych, może wchodzić w zakres pojęcia „instytucje” w rozumieniu art. 12a rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września

1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1638/98 z dnia 20 lipca 1998 r., upoważnionych do zawierania umów na prywatne składowanie oliwy z oliwek na podstawie tego przepisu, z zastrzeżeniem spełnienia warunków w nim przewidzianych.

2) „Zatwierdzenie przez państwo”, które powinny posiadać instytucje w rozumieniu art. 12a rozporządzenia nr 136/66, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1638/98, może być uzyskane w ramach wniosku o indywidualne wyłączenie („zezwolenie”) wniesionego do krajowego organu ochrony konkurencji, pod warunkiem że organ ten posiada skuteczne narzędzia pozwalające na weryfikację zdolności instytucji, która złożyła wniosek do prowadzenia, przy przestrzeganiu wymogów prawnych, prywatnego składowania oliwy z oliwek.

3) Artykuł 12a rozporządzenia nr 136/66, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1638/98, nie sprzeciwia się uzgodnieniu między prywatnymi przedsiębiorcami mechanizmowi skupowania i składowania oliwy z oliwek, finansowanemu ze środków prywatnych, który nie został poddany procedurze zezwolenia, do której odnosi się ten przepis.

4) W zakresie, w jakim krajowy organ ochrony konkurencji powstrzymuje się po pierwsze od podejmowania jakichkolwiek działań mogących stanowić odstępstwo od wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek lub ją naruszać, a po drugie od wydawania decyzji sprzecznych z decyzjami Komisji Wspólnot Europejskich lub tworzenia zagrożenia takiej sprzeczności, może stosować krajowe prawo konkurencji wobec porozumienia wpływającego na rynek oliwy z oliwek na szczeblu wspólnotowym.

(¹) Dz. U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-562/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE i art. 40 porozumienia o EOG — Podatki bezpośrednie — Osoby fizyczne — Opodatkowanie zysków kapitałowych — Różnica w traktowaniu rezydentów i nierezydentów)

(2009/C 282/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i I. Martínez del Peral, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 39 i 56 WE oraz art. 28 i 40 porozumienia o EOG — Różnica w traktowaniu rezydentów i nierezydentów pod względem opodatkowania dochodów uzyskanych w Hiszpanii

Sentencja

1) Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 WE i art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., traktując, do dnia 31 grudnia 2006 r., w odmienny sposób zyski kapitałowe osiągnięte na terytorium Hiszpanii w zależności od tego, czy zostały one osiągnięte przez rezydentów, czy przez nierezydentów.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) JO C 64 DU 8.3.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Minister voor Wonen, Wijken en Integratie przeciwko Woningstichting Sint Servatius

(Sprawa C-567/07) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE — Ograniczenia — Uzasadnienie — Polityka mieszkaniowa — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym)

(2009/C 282/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister voor Wonen, Wijken en Integratie

Strona pozwana: Woningstichting Sint Servatius

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 56, art. 58, art. 86 ust. 2, art. 87 i art. 88 WE — Przepisy krajowe zakazujące, w braku wcześniejszego zezwolenia właściwego ministra, wykonywania działalności transgranicznej przez przedsiębiorstwo, którego zadaniem wynikającym z przepisów jest prowadzenie działalności zgodnej z polityką dotyczącą mieszkalnictwa danego państwa członkowskiego — Polityka w dziedzinie mieszkalnictwa i interes ogólny

Sentencja

Wykładni art. 56 WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, które uzależniają wykonywanie transgranicznej działalności przez organizacje zarejestrowane w dziedzinie mieszkal-

nictwa, w rozumieniu art. 70 ust. 1 Woningwet (ustawy o mieszkalnictwie), od uzyskania uprzedniego zezwolenia administracyjnego, w zakresie w jakim takie przepisy nie są oparte na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i znanych wcześniej kryteriach, pozwalających w wystarczający sposób określić ramy uznania władz krajowych, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Special Commissioners of Income Tax, London — Zjednoczone Królestwo) — HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-569/07) (¹)

(Podatki pośrednie — Gromadzenie kapitału — Pobieranie podatku w wysokości 1,5 % od przeniesienia lub emisji akcji w ramach systemu rozliczeniowego („clearance service”))

(2009/C 282/10)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Special Commissioners of Income Tax, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Special Commissioners of Income Tax, London — Interpretacja art. 10 i 11 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25) w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (JO L 156, s. 23) oraz art. 43, 49 i 56 CE — Złożona przez spółkę („A”) z siedzibą w państwie członkowskim oferta nabycia akcji spółki („B”) z siedzibą w innym państwie członkowskim w zamian za emisję akcji spółki A, na rynku regulowanym tego drugiego państwa członkowskiego — Nałożenie podatku w wysokości 1,5 % na przeniesienie lub emisję akcji w ramach systemu rozliczeniowego („clearance service”)

Sentencja

Artykuł 11 lit. a) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia